

مدیر کل منابع طبیعی و آبخیزداری هرمزگان؛ خشکیدگی جنگل‌های حرا در هرمزگان نگران‌کننده‌است

سیستان و بلوچستان معاون هماهنگی امور عمرانی استاندار سیستان و بلوچستان از آغاز مرحله‌ای تازه در فعال‌سازی پسرکانه‌های این بندر خبر داد؛ مرحله‌ای که می‌تواند چابهار را از یک ظرفیت بالقوه به یک پیشران بالفعل اقتصاد ملی تبدیل کند. به گزارش اقتصادسرآمد، عطاالله اکبری در شورای توسعه بندر چابهار با اشاره به سهم ۱۱ درصدی سیستان و بلوچستان از مساحت کشور و بر خورداری از ۳۷۰ کیلومتر مرز آبی در دریای عمان، تأکید کرد: چابهار یک پروژه استانی نیست؛ یک انتخاب استراتژیک برای اقتصاد ایران است. معاون استاندار سیستان و بلوچستان با استناد به تأکیدات مقام معظم رهبری درباره جایگاه دریای عمان به عنوان «عقیه اساسی خلیج فارس» و «موهبت الهی»، افزود: سیاست‌های کلی اقتصاد دریا محور و برنامه هفتم توسعه صراحتاً مناطق ساحلی را به رشد بالاتر از متوسط کشور مکلف کرده‌اند. این یعنی چابهار باید موتور رشد باشد، نه بندری در حاشیه نقشه توسعه. به گفته وی، توسعه بندر بدون تکمیل شبکه حمل‌ونقل، لجستیک و اتصال سرزمینی، مرزینی ناقص است. راه‌آهن چابهار-زاهدان، بزرگراه زاهدان-چابهار، اتصال به مرز میلک، ۱۷ بازارچه مرزی فعال، دو منطقه آزاد سیستان و چابهار، پنج فروگاه‌گاه فعال و ایجاد دو بندر خشک در ایرانشهر و زاهدان، اجزای زنجیره‌ای هستند که باید همزمان تکمیل شوند.

عطاالله اکبری معاون استاندار سیستان و بلوچستان تأکید کرد: استان وارد یک پوست‌اندازی زیر ساختی شده است. توسعه بندر و توسعه پسرکانه‌ها همزمان در حال پیشروی است. اکبری معاون استاندار سیستان و بلوچستان تصریح کرد: چابها می‌تواند یکی از گلوگاه‌های مطمئن اقتصاد ایران باشد؛ مسیری برای تنوع‌بخشی به تجارت خارجی و تقویت تآب‌آوری اقتصادی کشور.

معاون استاندار از وزارت راه و شهرسازی خواست عملیات این پروژه را با شتاب نهایی دنبال کند و آن را به بیرجند، یونس و مرز میلک متصل سازد.

به گفته اکبری معاون استاندار سیستان و بلوچستان ، تکمیل این کریدور شرقی می‌تواند معادله تجارت منطقه‌ای را به نفع ایران تغییر دهد.

عطاالله اکبری معاون استاندار سیستان و بلوچستان خاطر نشان کرد: چابهار متعلق به سیستان و بلوچستان نیست؛ متعلق به اقتصاد ملی ایران است، اگر زنجیره پسرکانه‌ها کامل شود، شرق کشور نه‌تنها از حاشیه خارج می‌شود، بلکه می‌تواند به یکی از موتورهای رشد اقتصاد ایران تبدیل شود؛ نقطه‌ای که از دل دریای عمان، مسیر تازه‌ای برای توسعه ملی می‌گشاید.

آگهی تحدید حدوداختصاصی

نظر بر اینکه تحدید حدود در شش‌داگ قطعات زمین مزروعی از ۱۷۳ اصلی شام‌اسبی واقع در بخش ۳(ریل- تحدید حدود روز یکشنبه مورخه ۱۴۰۴/۰۴/۱۲-۱ آقای ابوب جهانی بشنامه ملی ۱۶۴۴۱۵۶۱۳ فرزند نوحعلی شش‌داگ سه قطعه زمین مزروعی به پلاک های ۲۸۷۷۶ و ۲۸۷۷۷ و ۲۸۷۷۸ فرعی واقع در بخش سه اردبیل به مساحت های ۷۱۲۶/۸۵ و ۶۲۵۹/۲۶ و ۲۸۸۱/۸۱ متر مربع تحدید حدود روز دوشنبه مورخه ۱۴۰۴/۰۴/۲۰- ۲ عسگر قهرمانی بشنامه ملی ۲۴۲-۱۴۶۳۴۲۰ فرزند میرزا شش‌داگ سه قطعه زمین مزروعی به پلاکهای ۲۸۷۸۰ و ۲۸۷۸۱ و ۲۸۷۸۴ فرعی واقع در بخش سه اردبیل به مساحت های ۳۰۹۳/۴۸ و ۲۲۳۵/۹۷ و ۲۲۳۵ متر مربع برابر آراء به شماره های ۱۰ و ۳۴۴۴ و ۳۴۴۱ و ۳۴۴۲ و ۳۴۳۷ و ۳۴۳۸ و ۳۴۳۹ و ۲/۱۵ و ۱۴۰۴/۰۴ هیات حل اختلاف مستقر در منطقه یک اردبیل موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی تأیید مالکیت گردیده است و تا کنون تحدید حدود آن به عمل نیامده است، لذا طبق ماده ۱۳ آیین نامه قانون مزبور تحدید حدود پلاک مرقوم روز فوق الذکر راس ساعت ۱۰ صبح در محل شروع و به عمل خواهد آمد. بدین وسیله به مالکین و مجاورین اخطار میشود در موعد مقرر در محل حاضر تاملق مقررات نسبت به تحدید حدود پلاک مزبور نظارت فرمایند و اعتراض به حقوق از تقای و حدود آن مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تحدید حدود به مدت ۳۰ روز خواهد بود. تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۲/۱۴

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک اردبیل - رضا حدیدیان

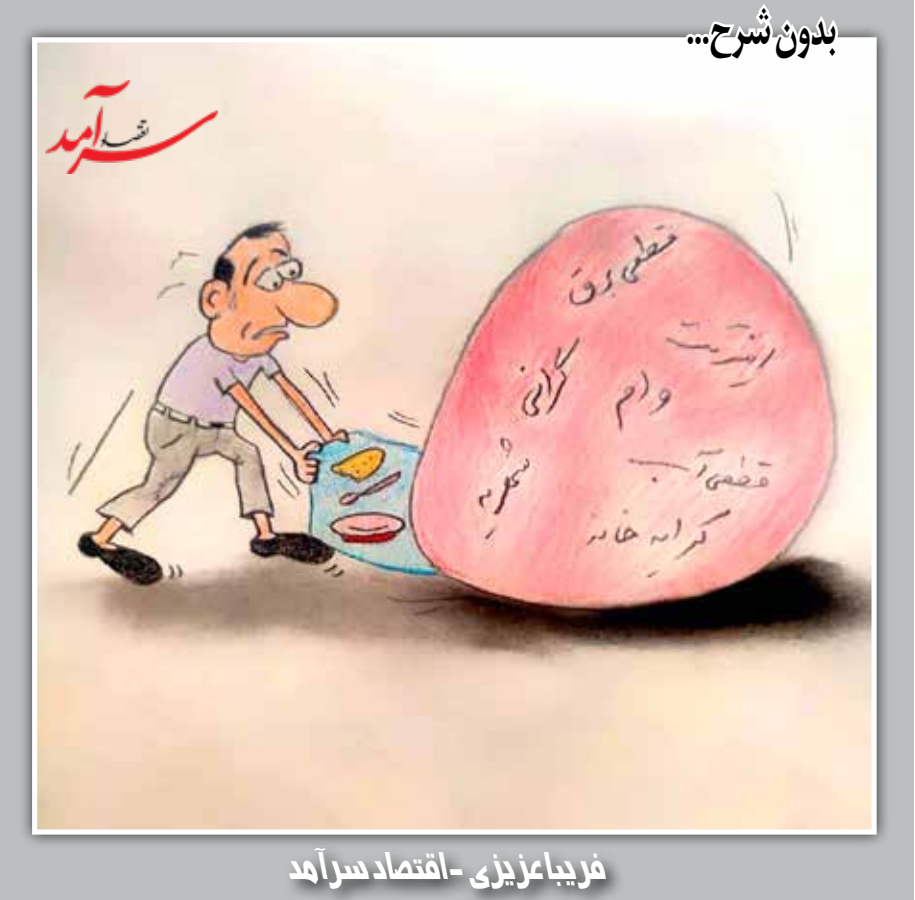
گروه واهبردی - مرتضی فاخری - دریای

بی‌کران همواره برای انسان‌ها نه تنها نمادی از رمز و راز و ناشناخته‌ها، بلکه بستری برای تأمین معیشت و ایجاد تمدن‌های ساحلی بوده است. در این میان، صنعت شیلات به عنوان یکی از کهن‌ترین و در عین حال حیاتی‌ترین و جوه بهره‌برداری از منابع دریایی، نقشی فراتر از صرف تأمین غذا ایفا می‌کند. این صنعت با ایجاد شبکه‌ای وسیع از فعالیت‌های اقتصادی در حوزه‌های صید، پرورش، فرآوری و توزیع آبیان، به دومین کارفرمای بزرگ در اقتصاد اقیانوسی تبدیل شده و برای میلیون‌ها نفر در سراسر جهان، به ویژه ساکنان جوامع ساحلی و کشورهای در حال توسعه، منبعی برای کسب درآمد و حفظ هویت شغلی محسوب می‌شود. اهمیت این بخش تنها به آمار اشتغال محدود نمی‌شود، بلکه به عنوان مؤلفه‌ای کلیدی در زنجیره تأمین غذای جهانی و عاملی مؤثر در پویایی اجتماعی و فرهنگی مناطق ساحلی، جایگاهی بی‌بدیل یافته است.

به گزارش اقتصادسرآمد، با این وجود، تحقق مفهوم «اشتغال پایدار» در پهنه‌های آبی، با چالش‌های عمیق و پیچیده‌ای گره خورده که پایداری این منبع عظیم شغلی را با تردید مواجه ساخته است. گذار از یک مدل بهره‌کنشی صرف به سوی اقتصادی دریا محور که بتواند ضمن حفظ ذخایر، کرامت انسانی و امنیت شغلی فعالان خود را نیز تضمین کند، مستلزم بازتعریف بنیادین سیاست‌ها و رویکردهاست. خطراتی نظیر کاهش ذخایر ناشی از صید بی‌رویه، ناامنی شغلی و مخاطرات فیزیکی حرفه صیادی، و همچنین موارد تلخ بهره‌کنشی از نیروی کار در زنجیره تأمین غذا‌های دریایی، همگی نشان می‌دهند که اشتغال در این بخش بدون حمایت‌های قانونی مؤثر و نگاه جامع به معیشت و ایمنی صیادان، نمی‌تواند پایدار باشد. بنابر این، پایداری در شیلات تنها یک هدف زیست‌محیطی نیست، بلکه ضرورتی اجتماعی و اقتصادی برای حفظ حیات جوامعی است که اقتصاد و فرهنگشان با نبض امواج پیوند خورده است.

اهمیت و جایگاه اشتغال در صنعت شیلات

اگر صنعت شیلات را به مثابه قلب تپنده اقتصاد جوامع ساحلی در نظر بگیریم، بی‌تردید اشتغال پایدار، خون حیاتی در رگ‌های این پیکره عظیم خواهد بود. اهمیت این بخش در ایجاد فرصت‌های شغلی فراتر از آمار خشک و خالی اعداد است؛ چرا که این صنعت بسا پیوند دادن معیشت مستقیم میلیون‌ها انسان به منابع آبی، تمدنی از فرهنگ‌های کاری وابسته به دریا را شکل داده است. بر اساس برآوردهای معتبر بین‌المللی، شمار شاغلان مستقیم در حوزه‌های صید و آبی‌پروری در سال‌های پایانی دهه گذشته به حدود ۲۴ میلیون نفر بالغ می‌شد، اما آنچه این رقم را حیرت‌انگیزتر می‌کند، احتساب فعالان حوزه ماهیگیری معیشتی و سنتی است که مرزهای این آمار را تا بیش از ۱۲۰ میلیون نفر در سراسر جهان گسترش می‌دهد. این بدان معناست که جمعیتی برابر با جمعیت چند کشور بزرگ اروپایی، به‌طور مستقیم و غیرمستقیم برای امرار معاش روزانه خود به آب‌های آزاد، سواحل و استخرهای پرورش ماهی وابسته هستند و هرگونه خدشه به این اکوسیستم شغلی، می‌تواند فاجعه‌ای انسانی با ابعادی گسترده را رقم بزند. برای درک عمیق‌تر این وابستگی،

فریداعیزی - اقتصاد سرآمد

«سرآمد» تحلیل می‌دهد؛

چالش‌های پیش‌روی اشتغال پایدار در صنعت شیلات

آموزش فنی و حرفه‌ای مناطق با نیازهای واقعی بازار کار، نظیر دوره‌های تخصصی در زمینه مدیریت پایدار ذخایر، آبی‌پروری نوین و فراساحلی، فرآوری با ارزش افزوده بالا و گردشگری دریایی پایدار، می‌تواند ضمن برکردن شکاف عمیق مهارتی، افق‌های تازه‌ای از فرصت‌های شغلی را پیش روی نسل جوان ساحلی بگشاید. موازی با این تحولات، حمایت فراگیر از جوامع محلی و صیادان خرده‌پا که ستون فقرات این صنعت را تشکیل می‌دهند، از طریق سازوکارهایی نظیر تسهیل ایجاد تعاونی‌های مردمی، ارائه تسهیلات مالی هدفمند و ترویج طرح‌های برچسب‌گذاری زیست‌محیطی (Eco-labelling) برای محصولات صید شده پایدار، می‌تواند معیشت آنان را در برابر نوسانات اقتصادی و زیست‌محیطی مقاوم‌تر سازد. همچنین، در مواردی که فشار بر ذخایر آبیان یا الزامات حفاظتی، محدودیت‌هایی را بسر فعالیت صیادی تحمیل می‌کند، طراحی و اجرای برنامه‌های حمایت از انتقال شغلی به حوزه‌های جایگزین و مکمل مانند گردشگری ساحلی یا پرورش آبیان، ضرورتی انکارناپذیری می‌یابد تا از آسیب‌پذیری این قشر زحمتکش جلوگیری شود. در نتیجه، عبور از چالش‌های پیش روی اشتغال پایدار دریایی، نیازمند بهره‌گیری هوشمندانه از ظرفیت‌های فناوری‌های نوین و ایجاد هماهنگی بین‌بخشی در سطح سیاست‌گذاری است. ترویج استفاده گسترده از تجهیزات ایمنی مدرن و برگزاری دوره‌های آموزشی مستمر، می‌تواند از تلفات انسانی در یکی از خطرناک‌ترین مشاغل جهان بکاهد، در حالی‌که بهره‌گیری از فناوری‌های پیشرفته‌ای نظیر سیستم‌های پایش الکترونیک شناورها و اینترنت ماهواره‌ای، ضمن افزایش شفافیت در عملیات صیادی و کاهش تخلفات، امکان نظارت مؤثر بر رعایت حقوق کارگران را نیز فراهم می‌آورد. اما تمامی این اقدامات تازمانی که در یک چارچوب سیاستی یکپارچه و فرابخشی جای نگیرد، به نتیجه مطلوب نخواهند رسید. توسعه چنین چارچوبی که بتواند اهداف گاه متعارض حوزه‌های مختلف از جمله شیلات، گردشگری، حمل و نقل دریایی و حفاظت از محیط زیست را با یکدیگر همسو و هماهنگ سازد، نقشی کلیدی در جلوگیری از تداخل‌ها و ناکارآمدی‌ها ایفا می‌کند. تجربه کارگاه‌های تخصصی بین‌المللی نیز به وضوح نشان می‌دهد که ایمنی نیروی انسانی و پایداری زیست‌محیطی، نه دو هدف جدا، بلکه دو روی یک سکه هستند و توفیق در یکی بدون دیگری، تصویری ناقص و شکننده از توسعه پایدار دریایی را رقم خواهد زد.

جمع‌بندی یافته‌ها

اشتغال پایدار دریایی نه صرفاً در گرو حفاظت از ذخایر آبیان بسا بهره‌گیری از فناوری‌های نوین-، بلکه در گرو تحولی بنیادین در نگاه به نیروی انسانی شاغل در این عرصه است؛ تحولی که پایداری اجتماعی را در کنار پایداری زیست‌محیطی به مثابه دو بال پرواز برای دستیابی به توسعه‌ای واقعی و ماندگار به رسمیت می‌شناسد. همانگونه که صاحب‌نظران برجسته بین‌المللی تأکید کرده‌اند، مدیریت شش‌لایه که از صیادان و کارگران خود محافظت نکند، هرگز نمی‌تواند معتبر و پایدار باشد، چرا که حفاظت از اکوسیستم‌های دریایی بدون تضمین کرامت انسانی، ایمنی و حقوق قانونی کسانی که دل به امواج می‌زنند، نه تنها ناقص که شکننده و ناپایدار خواهد بود. بنابر این، تلقیق هوشمندانه حفاظت از منابع با توانمندسازی جوامع ساحلی، اجرای دقیق قوانین بین‌المللی کار، سرمایه‌گذاری بر روی مهارت‌های آبی و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در بستری از هماهنگی بین‌بخشی، می‌تواند بنیان‌های اشتغالی تاب‌آور را در صنعت شیلات آینده پی‌ریزی کند و تصویری از توسعه‌ای را رقم زند که در آن، هم دریا و هم دریادلان، هر دو در پناه یکدیگر به حیاتی پایدار ادامه دهند.

بدون شرح

قاب‌دوربین

عکس: اصغر بشارتی